

A vizsgát sikerrel letette 21, visszalépett 1 és a vizsga ismétlésére utasított 2 hallgató. A tanfolyam 29 hallgatója közül (12 nő, 17 férfi) 27 budapesti, 2 pedig vidéki intézmény kebeléből került ki.

ASZTALOS MIKLÓS beszámolója végén még statisztikai adatokat közöl a hallgatók végzettségéről, nyelvismeretéről, nemek szerinti megoszlásáról és összehasonlítja az adatokat az első tanfolyam statisztikai adataival is.

Az *Évkönyv* végén az előadások és beszámolók francianyelvű kivonata található, amely SÖTÉR ISTVÁN munkája.

GRONOVSKY IVÁN.

Kozocsa Sándor: *Bevezetés a bibliográfiába*. Budapest, 1939
Egyetemi Nyomda. 8°. 115 [1] l.

Az utóbbi időben nagy lendületet vett a korábban hosszú ideig elhanyagolt bibliográfiai érdeklődés. Napról-napra újabb szakbibliográfiák jelennek meg a tudományok minden területén, a Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesületének buzgólkodása folytán pedig egészen nagy szabású vállalkozások vannak folyamatban. Ilyen körülmények közt érthető, hogy mindig érezhetőbbé vált egy bibliográfiai kézikönyvnek a hiánya, főleg a tudományos szakbibliográfiák készítői számára. Ezeket a szakbibliográfiákat ugyanis a dolog természeténél fogva az illető tudományág szaktudósai készítik, akik legtöbbször nem könyvtárosok és így a bibliográfiák alapvető feltételeivel nem ismerősek. Ennek következtében ezek a részlet-bibliográfiák nem egységes elvek szerint jönnek létre és egyetemesebb jellegű nemzeti könyvészetek számára nem adnak megbízható alapot.

KOZOCSA érdeme, hogy ezt a hiányt fölismerve, kézikönyvet állított össze a kezdő bibliográfusok számára, hogy megismertesse őket az alapvető fogalmakkal és átsegítse az első nehézségeken. Vállalkozása annál inkább figyelemre méltó, mert hasonló jellegű, magyar nyelvű összefoglalásunk eddig még nem volt és a szerzőnek így vállalnia kellett az úttörő szerepét. A műben felsorolt források mutatják, hogy a külföldi és hazai elméleti munkák ismeretében dolgozta fel tárgyát, mégis KOZOCSA nem annyira elméleti ember, mint inkább gyakorlati bibliográfus, aki tizenöt év gyakorlati tapasztalataiban találkozott a problémákkal és azok ismerete alapján igyekszik feleletet adni a fölvetett kérdésekre.

A mű különben foglalkozik a bibliográfia fogalmával, jelentőségével, fejlődésével, fajaival, a bibliográfiai rendszerekkel, folyóiratbibliográfiák kérdésével és egyéb bibliográfiai problémákkal, adja a magyar

könyvészet történetének vázlatát, fejtegeti a bibliográfiai munka egyéni és tárgyi föltételeit és végül kijelöli a legfontosabb megoldandó feladatokat. Források, irodalom felsorolása és névmutató csatlakozik végül. Sajnosan érezzük azonban tárgymutató hiányát. Részletekben számos megállapítása vitatható ugyan,¹ mégis úgy érezzük, hogy munkája hozzá fog járulni a könyvészeti érdeklődés növekedéséhez.

A könyv szép kiállítása az Egyetemi Nyomdát dicséri.

CSAPODI CSABA.

¹ Ezek közül a legfontosabbak helyesbítésére a szerkesztőséghez időközben érkezett kérdésekre való tekintettel a „Levélszekrény“-ben térünk ki.